

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Pressupost endarrerit i mal enfocat

El Consell General faria bé d'endreçar una mica més la casa

El mes d'abril de l'any 2011 l'onada taronja encapçalada per Toni Martí, Jordi Cinca i Ladislau Baró va arribar al Govern. Tots tres, i els seus valedors-subvencionadors de la plaça de la Rotonda d'Andorra la Vella, havien esmerçat dos anys a posar bastons a les rodes al Govern que jo encapçalava i van fer mans i mànegues perquè no poguéssim fer aprovar un pressupost pel Consell General. Van aconseguir bloquejar el pressupost i així van arribar a l'edifici administratiu, i van avisar tothom que ja es veuria, que amb ells, els millors, tot aniria bé i les finances públiques encara més. Oli en un llum, vaja!

El desembre del 2011 van forçar el calendari i el reglament del Consell General per fer aprovar el pressupost 2012 a finals d'any.

Els, els millors, volien demostrar que les coses es feien bé i ràpidament.

Sis anys i dues majories absolutes després ja no hi ha tanta necessitat de fer veure el que no és. No hi ha pressa i els maldecaps de Toni Martí –funció pública, FMI, inestabilitat d'alguna entitat bancària, contraban de tabac– passen a davant del pressupost.

El pressupost per a enguany s'aprovarà probablement dijous, 1 de març, i serà, doncs, d'aplicació a finals de març. Un trimestre amb pressupost prorrogat no preocupa ningú a DA.

Martí i els seus ministres estrellita –els que es preparen per esbatussar-se per poder figurar al cap de la llista nacional de DA– no pensen en el pressupost, sinó

en les properes eleccions.

Els temps que venen no són pas especialment favorables per al creixement de l'activitat econòmica i les finances públiques estan fetes pols. I encara ens salva que hi ha un context de tipus d'interès extraordinàriament favorable.

Quan aquesta fase de tipus d'interès zero s'esvaeixi, vindrà l'impacte de l'augment en els tipus d'interès del deute, que afectarà la despesa pública.

Un trimestre amb el pressupost prorrogat no sembla que preocupi ningú a DA

Toni Martí i els seus ministres no pensen en el pressupost, sinó en les eleccions

Si hi hagués sentit d'Estat, el Consell General faria bé de no esperar que esclati la tempesta, que ja s'albira en l'horitzó, i endreçar una mica més la casa.

Però DA fa sis anys que encara dissenya el pressupost únicament a partir dels conceptes del dèficit pressupostari i rendiment electoralista.

Tanmateix, quan s'analitza la qüestió de la despesa pública el que ens sembla més important no és la dimensió del dèficit, sinó la quantia de la despesa pública en relació amb la capacitat de

l'economia andorrana de generar renda.

La despesa pública hauria d'estar relacionada amb el producte interior brut. El dèficit públic, al capdavant, sempre es paga mitjançant impostos perquè el deute públic no suposa sinó el traspàs de la càrrega tributària a les generacions futures.

Les inversions anunciades tornen a situar-se al terreny del que esdevé imperceptible. Són tristament al núvol!

Esdevé difícil precisar el volum real d'inversions previstes.

Andorra arrossega un gran dèficit de capital públic que només es pot resoldre amb inversió pública. Inversió positiva, que ajudi l'economia productiva.

No es pot continuar amb la política de la més pura publicitat inversora.

Fa anys que s'anuncia amb un optimisme desbordat un gran creixement inversor i ara, a poc a poc, comprovem que la gran majoria de projectes s'han evaporat i que les realitzacions anunciades no han ni començat.

D'altra banda, alguns compromisos són a tan llarg termini que s'està endeutant ja els futurs governs, i s'encobreix alhora una política de concessions de serveis públics a mans privades.

Cada dia és més clar que el problema és molt profund. Rau en el fet que els processos de formació de decisions públiques responen més als interessos de les elits financeres i econòmiques que no pas a un interès general del país. El concurs del casino és un bon exemple d'aquesta situació.